

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף ז' ע"א

**למסקנא האם יש ראייה מהאמוראים דלהלן דס"ל שמועיל לכפר על טומאה דלאחר הפרשה?
[תד"ה דילמא]**

לתוס'	לרש"י	
אין ראייה	אין ראייה ¹	לר' ירמיה
אין ראייה ³	יש ראייה ²	לר' זירא

**תודה⁴ ששחטה לשם תודת חבירו⁵, האם יש בזה את החסרונות דלהלן, או שעלתה לבעליה
לשם חובה?**

דין שינוי בעלים ⁶	דין שינוי קודש	
אין כאן	אין כאן (וכשרה)	לרבה
אין כאן	יש כאן (ופסולה)	לרב חסדא

¹ וכמו שדחתה הגמ' שר' ירמיה קאמר את"ל דס"ל לר' שמעון שמועיל לכפר אעשה דלאחר הפרשה, האם מועיל ג"כ לכפר אעשה דלאחר שחיטה. אבל איה"נ יתכן שגם לא מועיל אפי' לכפר על עשה דלאחר הפרשה.

² דס"ל לרש"י שכן משמע ממה שפשט ר' זירא שמכפר על טומא שאירעה בין זריקה של זה לזה, וא"כ כ"ש שמכפר על עשה דלאחר הפרשה. אלא שהגם שהכי ס"ל לר' זירא, אין ראייה שכך היא ההלכה.

³ התוס' דחו את הראי' מר' זירא, ופירשו די"ל שגם פשיטתו של ר' זירא היתה בדרך את"ל. כלומר, את"ל דמכפר אעשה דלאחר הפרשה, י"ל שגם מכפר אעשה דלאחר שחיטה. אולם לעולם י"ל שלא מכפר לא על זה ולא על זה, והפסוק מדבר באופן שהפרישו אותם בזה אחר זה ומכפר השני על טומאה שאירעה בין הפרשת הראשון קודם הפרשת השני.

⁴ לשיטת רש"י בד"ה לשם שלמים, מחלוקת רבה ורב חסדא היא בכל הזבחים, ונקט תודה משום שמזה הביא רבה ראי'. ובתד"ה הגה"ה חלקו על רש"י, וס"ל שבשאר זבחים מודה רב חסדא שלא הוי בזה שינוי קודש ועלו לבעלים לשם חובה. ורק בתודה שיש ייתור של תיבת שלמין ומשמע שיהיה שלו דוקא - בזה פליג רב חסדא לומר שיש בזה שינוי קודש וכדלהלן.

⁵ אולם אם שחטה לשם תודה אחרת שלו, כגון שהיה חייב שתי תודות: שעלה מן הים, ויצא מבית אסורים, והפריש על עלייתו מן הים ושחט על יציאתו מבית האסורים - כשרה - ועולה לו לשם חובה. דאפי' אם שחט לשם שלמים כשרה ועולה לו לשם חובה.

⁶ פירש"י, שמירי באופן שלא שחטה על מנת שיתכפר בה מי שאינו בעליה נולכן אין כאן חסרון של שינוי בעלים, אלא מיירי שהיה לראובן תודה ולשמעון תודה, ושחט תודתו של זה לשם תודתו של זה, דבזה יש רק נדון של שינוי קודש נדהא לא נשחטה לשמה, אבל לא שינוי בעלים דלא נשחטה לשם שמעון], ונחלקו בזה רבה ורב חסדא כדלקמן. והתוס' בד"ה תודה פירשו, שהטעם שלא שייך כאן שינוי בעלים הוא, דשינוי בעלים שייך רק בשוחט על מנת לזרוק לשם משהו אחר, אבל אם עשה שינוי בעלים בשחיטה גרידא - אינו כלום.

הוכן ע"י כולל עיני הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף ז' ע"א - המשך

חטאת ששחטה על מי שמחוייב עולה, מה דינה? [תד"ה חטאת].

לרש"י ⁷	כשהפריש חבירו עולה לעצמו	כשלא הפריש חבירו עולה לעצמו
כשרה	כשרה	פסולה
לתוס' ⁸	פסולה	כשרה

זבחים דף ז' ע"ב

יורש המביא את עולת מורישו ושינו בה כדלהלן, האם עלתה לשם חובה?

לרבא	עשו שינוי קודש	עשו שינוי בעלים
לרב פנחס בריה דרב אמי	לא עלתה לשם חובה ⁹	עלתה לשם חובה ¹⁰
	לא עלתה לשם חובה	לא עלתה לשם חובה ¹¹

⁷ ראה ברש"י בעמ' ב' בד"ה מקופיא שפירש, דכיון שכל חטאת מכפרת מקופיא על חייבי עשה, לכך אם חבירו לא הפריש עולה עדין, ושחטו החטאת לשם המחוייב עולה, חשוב מחוייב כפרה כמותו ופסולה [וזה גם הדין בשחטה על מי שאינו מחוייב כלום (ר"ל שלא הפריש עולה לעצמו) - פסולה - דכיון שאין אדם שלא עבר על עשה, ונמצאת זאת החטאת מכפרת עליו מקופיא - ולכך פסולה]. ומה שאמר רבא שאם שחטה לשם מחוייב עולה - כשרה, מיידי שהפריש חבירו עולה, וא"כ כל עשה שעבר שייכי העולה ואין החטאת מכפרת עליו בכלל אפי' מקופיא ולכן היא כשרה.

⁸ ע"י במפרשי הש"ס שהאריכו מאוד בביאור תוס' זה, ועל פי דבריהם נראה דגירסת התוס' כך: חטאת ששחטה על מי שמחוייב עולה כשרה, וכגון שלא הפרישה עדיין דמתסמא עולה יביא ויכפר על הכל. [פירוש, דכיון שלא הפריש עדיין עולה ויודע שחייב על עשה, מסתמא יפריש עולה ויכפר על עצמו, ולכן אין החטאת שייכת עליו לכפר לו אפי' מקופיא, ולכך החטאת כשרה]. דאי הפרישה, הוה ליה על מי שאינו מחוייב כלום את"ל דלא מכפרה אעשה דלאחר הפרשה. [פירוש, שאם כבר הפריש העולה והדין שאינה מכפרת על אחר הפרשה, הרי יש עוד עבירות עשה שודאי עשאו אחר הפרשה, ועליהם לא מכפרת העולה שכבר הופרשה, וכלך דינו כעל מי שאינו מחוייב כלום שאם שחט לשמו חטאת פסולה, דהחטאת מכפרת מקופיא על עשה שלו]. א"נ דאמר הרי עלי עולה דכשיפרישנה יכפר על כל מה שעבר. [פירוש, דבאופן זה אין החטאת מכפרת על חבירו כלום, דכיון שכבר נדר עולה ועדיין לא הפרישה, הרי שכל עשה שעתיד לעשות יתכפרו על ידי העולה, ולכן אם שחט חטאת על המחוייב עולה באופן זה החטאת כשרה].

⁹ וצריך היורש להביא עולה אחרת [מממון המוריש - חזו"א], כדי שתעלה למורישו לשם חובה.

¹⁰ ס"ל לרבא דאין בעלים לאחר מיתה, ולכן לא שייך בזה שינוי.

¹¹ דס"ל לרב פנחס שיש בעלים לאחר מיתה. ובתחילה הסתפק רב אשי בדבריו, ושאלו דאולי נתכוין במה שאמר שיש בעלים לאחר מיתה, רק לענין קולא - לומר שמכפרת זו העולה גם על היורש על כמה עשה שעשה [אם לא היו משנים בה, אולם אם שינה לא תכפר עליו, אבל לא חייב להביא קרבן אחר דהוא לא נדר]. והיינו שהיורש נחשב בעלים, אמנם כלפי המוריש אין שום חסרון. וענה לו רב פנחס שדוקא קאמר שיש בעלים לאחר מיתה, דהיורש הוא בעליה, וחשוב השינוי בעלים לפסול הקרבן שלא יעלה כלפי המוריש לשם חובה.